

Нека да започнем с най-тривиалния, но въпреки това пиперлив въпрос, който се задава на всеки автор: *Защо пишете? Какво е за вас литературата: призвание, работа, хоби ..?*

Когато пиша, възприемам това като работа, за да бъда отговорна, но и като хоби, за да не се превърна в графоман. Не мога да го правя самоцелно, значи е необходимост. Дали е моето призвание? Публиката може да бъде по-точна в тази оценка

Работя, като...

Днес съм художник.

За последно плаках, защото...

Преди няколко дни, след молба в социалните мрежи, млада жена откри на улицата изчезналото ни коте. Не знам дали сълзите бяха повече от щастие или затова, че

непознат безкористно ми е сторил добро. Финансовата награда беше категорично отказана.

Ще променя миналото си, защото...

Не искам да го променям.

Ако имах двойник...

Щях да се надявам двойникът ми да е по-социален и да ме отменя в обществени мероприятия или компании, които ми се струват скучни.

Не ми стига смелост за...

Вече имам достатъчно смелост за всичко, което искам. Двете неща, които не направих на двацет години от липса на смелост у родителите ми, са скок с парашут и яхване на здрав мотор. Сега предпочитам да шофирам върху четири колела и да скачам от второто стъпало.

Никога няма да опитам..

Да пея пред публика и да се състезавам. Първото не умея, за второто винаги съм имала съмнения, че е безсмислено начинание. до книжното тяло.

Моята рецепта за успех е..

Имам повече рецепти за неуспех. При мен нещата се получават блестящо, само ако съм притисната от краен срок, който е вчера, влагам повече емоция от мисъл, и не се вълнувам особено от крайния резултат. Но не препоръчвам този подход по разбираеми причини.

На кой въпрос искате да отговорите, но никога не Ви го задават?

- Не се сещам за такъв въпрос. Предпочитам аз да задавам въпросите, другите да отговарят, а после да съчинявам герои, истории и приказки с неочакван край и за мен самата.

Критиката по мой адрес я...

Понякога съвсем целенасочено търся критика, хвалебствията ме уморяват. Предпочитам уместна критика, вместо неуместни комплименти. Това се отнася за работата ми. По отношение на личните ми качества, отдавна нямам уши за критика.

Най-добрият и ценен съвет е...

Често си повтарям да съм искрена в работата си, независимо дали пиша, рисувам или копяя в градина-

та. Винаги имам на ум нещо интересно за правене. Затова винаги ми се работи. Но се опитвам да работя това, което ме вдъхновява в момента. Ако това е съвет, давам го с удоволствие.

Звездната болест заразна ли е?

Не знам, не съм боледувала. А и е трудно да се заразя, предпочитам аутсайдерите - винаги са по-интересни.

Кои са Вашите критерии за добра литература? Какви характеристики трябва да притежава един литературен текст, за да го определите като такъв?

Добра идея, леко изречение, авторово любопитство и самоирония, непредвидима история и жар. Извънземно нашествие може да бъде разказано като стенограма и да е скучно, а вечеря на пенсионери пред телевизор може да се превърне в извънземен роман, прогонващ съня. Разликата от първото до второто е пламъкът на разказвача. Добрата литература не може без пламък.

Съвременник или класик...

И двете. За хубавата литература времето не е измерение.

Сега или утре...

Даже и вчера. И трите са ми еднакво важни. Обичам и миналото си, и мечтите си. Без тях днес няма да е толкова интересно и съществено.

Бързо или утвърдително..

Категорично бързо. Или утвърждаваш бързо, или изобщо няма за къде да бързаш.

Какво е България?

Дом. Територия, но не държава. Родина, но не майка. Земя, без която не мога, народ, който може и без мен, но може и без себе си.

Четете ли е-книги?

Да. Трудно ми е да се разделя с книжното тяло, харесвам миризмата на мастило, но вече не мога да си позволя всички книги, които искам.

Продължете изречението Е-същност е... Интересно място. Любопитно ми е.

